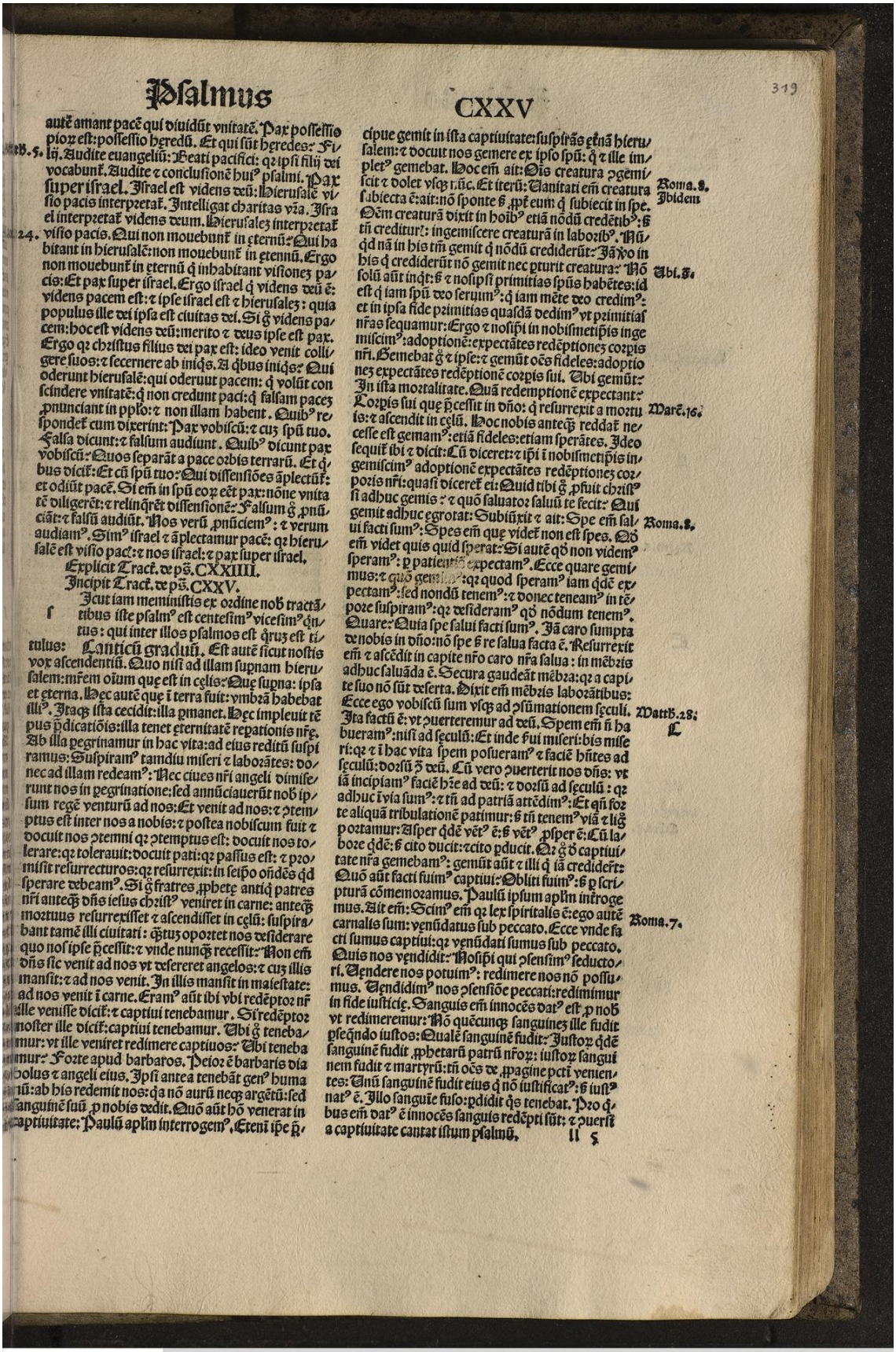

Psalmus CXXV

319

autē amant pacē qui diuidūt vnitatē. Pax possessio
Hebr. 5. pior est: possessio hereditū. Et qui sūt hereditates: Fi
lij. Audite euangeliū: Beati pacifici: qz ipsi filij dei
vocabunt. Audite z conclusionē hui⁹ psalmi. Pax
super israel. Israel est videns deū: Hierusalē vi
sio pacis interpretat. Intelligat charitas vra. Isra
el interpretat videns deum. Hierusalez interpretat
24. visio pacis. Qui non mouebunt in ꝑternū: Qui ha
bitant in hierusalē: non mouebunt in ꝑternū. Ergo
non mouebunt in ꝑternū q̄ inhabitant visionez pa
cis: Et pax super israel. Ergo israel q̄ videns deū ē:
videns pacem est: z ipse israel est z hierusalez: quia
populus ille dei ipsa est ciuitas dei. Si g̃ videns pa
cem: hoc est videns deū: merito z deus ipse est pax.
Ergo qz christus filius dei pax est: ideo venit colli
gere suos: z secernere ab iniq̄s. A q̄bus iniq̄s: Qui
oderunt hierusalē: qui oderunt pacem: q̄ volūt con
scindere vnitatē: q̄ non credunt pacī: q̄ falsam pacez
ꝓnunciant in pplō: z non illam habent. Quib⁹ re
spondet cum dixerint: Pax vobiscū: z cuz spū tuo.
Falsa dicunt: z falsum audiunt. Quib⁹ dicunt pax
vobiscū: Quos separāt a pace orbis terrarū. Et q̄
bus dicit: Et cū spū tuo: Qui dissensiones ap̄lectūt:
et odiūt pacē. Si em̄ in spū eoz eēt pax: nōne vnita
tē diligerēt: z relinq̄rēt dissensionē: Falsum g̃ ꝓnū
ciāt: z falsū audiūt. Nos verū ꝓnūciem⁹: z verum
audiam⁹. Sim⁹ israel z ap̄lectamur pacē: qz hieru
salē est visio pacis: z nos israel: z pax super israel.

Explicit Tract. de ps̃. CXXIIII.

Incipit Tract. de ps̃. CXXV.

Sicut iam meministis ex ordine nob tractā
tibus iste psalm⁹ est centesim⁹ vicesim⁹ q̄n
tus: qui inter illos psalmos est q̄rtus est ti
tulus: Canticū graduū. Est autē sicut nostis
vox ascendentiū. Quo nisi ad illam supnam hieru
salem: mīem oīum que est in celis: Que supna: ipsa
et eterna. Hec autē que i terra fuit: umbrā habebat
illi⁹. Itaq̄z ista cecidit: illa ꝑmanet. Hec impleuit tē
pus ꝓdictiōis: illa tenet eternitatē repationis nr̃e.
Ab illa pegrinamur in hac vita: ad eius reditū suspi
ramus: Suspiram⁹ tamdiu miseri z laborātes: do
nec ad illam redeam⁹: Nec ciues nr̃i angeli dimise
runt nos in pegrinatione: sed annūciauerūt nob ip
sum regē venturū ad nos: Et venit ad nos: z ꝑtem
ptus est inter nos a nobis: z postea nobiscum fuit z
docuit nos ꝑtemni qz ꝑtemptus est: docuit nos to
lerare: qz tolerauit: docuit pati: qz passus est: z pro
misit resurrecturos: qz resurrexit: in seipo oīdēs q̄d
sperare debeam⁹. Si g̃ fratres ꝓbetq̄ antiq̄ patres
nr̃i anteq̄z dñs iesus christ⁹ veniret in carne: anteq̄z
mortuus resurrexisset z ascendisset in celū: suspira
bant tamē illi ciuitati: q̄tuz oportet nos desiderare
quo nos ipse ꝑcessit: z vnde nunq̄z recessit: Non em̄
dñs sic venit ad nos vt deesset angelos: z cuz illis
mansit: z ad nos venit. In illis mansit in maiestate:
ad nos venit i carne. Eram⁹ aūt ibi vbi redēptor nr̃
ille venisse dicit: z captiui tenebamur. Si redēptor
noster ille dicit: captiui tenebamur. Vbi g̃ teneba
mur: vt ille veniret redimere captiuos: Vbi teneba
mur: Forte apud barbaros. Peior ē barbaris dia
bolus z angeli eius. Ipsi antea tenebāt gen⁹ huma
nū: ab his redemit nos: q̄a nō aurū neq̄z argētū: sed
sanguinē suū ꝓ nobis dedit. Quō aūt hō venerat in
captiuitate: Paulū aplm interrogem⁹. Etenī ipe ꝓ
cipue gemit in ista captiuitate: suspiras etiā hieru
salem: z docuit nos gemere ex ipso spū: q̄ z ille im
plet⁹ gemebat. Hoc em̄ ait: Dis creatura ꝓgemi
scit z dolet vsq̄z nūc. Et iterū: Vanitati em̄ creatura Roma. 8.
subiecta ē: ait: nō sponte s̄ ꝓpter eum: q̄ subiecit in spe. Ibidem
Dem̄ creaturā dixit in hoib⁹ etiā nōdū credētib⁹: s̄
tū creditur: ingemiscere creaturā in laboribꝰ. Nū
q̄d nā in his tm̄ gemit q̄ nōdū crediderūt: Jā ꝙo in
his q̄ crediderūt nō gemit nec ꝑturit creatura: Nō Ubi. s.
solū aūt ingit: s̄ z nosipsi primitias spūs habētes: id
est q̄ iam spū vro seruim⁹: q̄ iam mēte vro credim⁹:
et in ipsa fide ꝓmittas quasdā dedim⁹ vt ꝓmittas
nr̃as sequamur: Ergo z nosipi in nobismetipis inge
miscim⁹: adoptionē: expectātes redēptionez corpis
nr̃i. Gemebat g̃ z ipse: z gemūt oēs fideles: adoptio
nez expectātes redēptionē corpis sui. Ubi gemūt:
In ista mortalitate. Quā redemptionē expectant:
Corpis sui que ꝑcessit in dño: q̄ resurrexit a mortu Marc. 16.
is: z ascendit in celū. Hoc nobis anteq̄z reddat ne
cesse est gemam⁹: etiā fideles: etiam sperātes. Ideo
sequit ibi z dicit: Cū diceret: z ipi i nobismetipis in
gemiscim⁹ adoptionē expectātes redēptionez cor
pois nr̃i: quasi diceret ei: Quid tibi g̃ ꝓfuit christ⁹
si adhuc gemis: z quō saluato: saluū te fecit: Qui
gemit adhuc egrotat: Subiūxit z ait: Spe em̄ sal Roma. 8.
ui facti sum⁹: Spes em̄ que videt non est spes. Nō
em̄ videt quis quid sperat: Si aūt q̄d non videm⁹
speram⁹: p patientiā expectam⁹. Ecce quare gemi
mus: z quō gemim⁹: qz quod speram⁹ iam q̄dē ex
pectam⁹: sed nondū tenem⁹: z donec teneam⁹ in tē
pore suspiram⁹: qz desideram⁹ q̄ nōdum tenem⁹.
Quare: Quia spe salui facti sum⁹. Jā caro sumpta
de nobis in dño: nō spe s̄ re salua facta ē. Resurrexit
em̄ z ascēdit in capite nro caro nra salua: in membris
adhuc saluāda ē. Secura gaudeāt membra: qz a capi
te suo nō sūt deserta. Dixit em̄ membris laborātibus:
Ecce ego vobiscū sum vsq̄z ad ꝯsūmationem seculi. Matth. 28.
Jta factū ē: vt ꝙerteremur ad deū. Spem em̄ si ha L
bueram⁹: nisi ad seculū: Et inde fui miseri: dis misse
ri: qz z i hac vita spem posueram⁹ z facie hūes ad
seculū: dorsū ꝙ deū. Cū vero ꝙerterit nos dñs: vt
iā incipiam⁹ facie hre ad deū: z dorsū ad seculū: qz
adhuc i via sum⁹: z tū ad patriā attēdim⁹: Et q̄n for
te aliquā tribulationē patimur: s̄ tū tenem⁹ viā z lig̃
portamur: Asper q̄dē vect⁹ ē: s̄ vect⁹ ꝓsper ē: Cū la
bore q̄dē: s̄ cito ducit: z cito ꝓducit. Q: g̃ ō captiui
tate nr̃a gemebam⁹: gemūt aūt z illi q̄ iā crediderūt:
Quō aūt facti fuim⁹ captiui: Obliti fuim⁹: s̄ p scri
pturā cōmemoramus. Paulū ipsum aplm interroge
mus. Ait em̄: Scim⁹ em̄ qz lex spiritalis ē: ego autē Roma. 7.
carnalis sum: venūdatus sub peccato. Ecce vnde sa
cti sumus captiui: qz venūdati sumus sub peccato.
Quis nos vendidit: Nosipi qui ꝓsensim⁹ seducto
ri. Vendere nos potuim⁹: redimere nos nō possu
mus. Vendidim⁹ nos ꝓsensiōe peccati: redimimur
in fide iusticie. Sanguis em̄ innocēs dat⁹ est ꝓ nob
vt redimeremur: Nō quēcunq̄z sanguinez ille fudit
ꝓeq̄ndo iustos: Qualē sanguinē fudit: Justoz q̄dē
sanguinē fudit, ꝓphetarū patrū nroz: iustoz sangui
nem fudit z martyrū: tū oēs de ꝓpagine pcti venien
tes: Unū sanguinē fudit eius q̄ nō iustificat⁹: s̄ iust⁹
nat⁹ ē. Illo sanguie fuso: pdidit q̄s tenebat. Pro q̄
bus em̄ dat⁹ ē innocēs sanguis redēpti sūt: z ꝙerit
a captiuitate cantat istum psalmū.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0637
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG